

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

Fondens oprettelse skal ses på baggrund af det økonomiske pres, som de industrialiserede lande er blevet udsat for i forbindelse med energikrisen. Fonden kan yde lån til medlemmer, der er stillet over for alvorlige betalingsbalancevanskeligheder. Fonden har ingen egentlig egenkapital, men skal, når behov opstår, rejse de fornødne midler til ydelse af lån til medlemmer, som har angivet ansøgning derom. De øvrige medlemmer hæfter for fondens udlån i forhold til deres kvota. Kvotaen danner den absolutte overgrænse for et medlems hæftelse for fondens udlån, medens medlemmet selv under visse betingelser har mulighed for at låne op til det dobbelte eller mere af sin kvota.

Hvert medlemsland har en repræsentant i fondens bestyrelse. For Danmarks vedkommende vil repræsentanten blive udpeget af finansministeriet, som i øvrigt i samarbejde med det økonomiske sekretariat og Nationalbanken vil administrere de danske forbindelser med fonden.

Fondens udlånsbemyndigelse ophører efter 2 år, medmindre aftalen revideres inden dette tidspunkt.

Idet jeg henviser til forslaget og bemærkningerne hertil, tillader jeg mig at anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Herved skal jeg for folketinget fremsætte *forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m.v.)* og *forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).*

Forslagene går ud på med virkning fra den 1. april 1975 at forhøje den færøske folke- og invalidepension, således at der sker en ajourføring af de færøske satser til nogenlunde samme højde som de tilsvarende danske satser pr. 1. april 1974. De færøske satser er senest ajourført den 1. oktober 1972.

Det følger af den færøske lov om offentlig forsorg, at enkepensionen forhøjes i takt med folkepensionen.

Baggrunden for forslagene er, udover at de færøske satser med mellemrum reguleres under hensyn til de tilsvarende danske satser, at der på Færøerne som i det øvrige Danmark har været tale om stigende leveomkostninger og højere lønniveau.

Merudgifterne ved forslagene er anslået til 8,4 mill. kr., hvoraf halvdelen skal bæres af statskassen, medens den anden halvdel afholdes fra færøsk side.

Da forslagene skal have virkning fra 1. april 1975, skal jeg anbefale dem til tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1974-31. marts 1975.

(Lovforslag nr. 210. Fremsat 30/4 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Wilhelm (VS):

Jeg har godt nok forstået, at man mange gange ikke har sagt noget ved første behandling af tillægsbevillingslovsforslaget, og jeg har også slået op og set, at man sidste år ved anden behandling siger, at her plejer man heller ikke rigtig at sige noget; derefter kommer der en tredje behandling, som drukner i den almindelige afslutningsdebat. Jeg synes ikke, det er helt rimeligt, og måske specielt ikke i år, hvor tillægsbevillingslovsforslaget viser så store afvigelser fra den finanslov, det har sit udgangspunkt i. Disse ændrede tal og skøn har jo været meget omtalt i pressen. Da VS ikke har adgang til finansudvalget, hvor disse ting vil blive drøftet, vil jeg benytte lejligheden til i hvert fald et par korte bemærkninger.

Denne tillægsbevillingslov er så at sige en sygejournal, foreløbig over det år, hvor krisen satte ind. Ved journalens start, da man lagde budgettet, var man ret optimistisk. Man troede i virkeligheden, det var en åreladning, man havde brug for, og man opererede med et kasseoverskud på 1,5 mia kr. I løbet af perioden bragede det altså ind over os: krisen, arbejdsløsheden, kasseoverskuddet, der blev ændret til et kasseunderskud på over 3 mia kr. Tillægsbevillingsloven beskriver ganske vist kun symptomerne, men viser alligevel krisen nok så klart.

Hvad var det, der gik anderledes, end man ventede? Ja, hvis vi bare ser på symptomerne, som man jo gør i en sådan lov, så skyldes ændringen først og fremmest, at indkomstskatten gav et provenu, der var ca. 3 mia kr. mindre end forventet. I betragtning af at